

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 507

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΒΙΑΛΕΜΕΡ. Μυθιστορία Γεωργίας Σάνδ.
Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΗΣ ΚΑΛΟΝΗΣ. Ἐκ τῶν Ἰταλοῦ Paolo Mantegazza.

ΠΑΠΠΟΣ ΚΑΙ ΕΓΓΟΝΟΣ διήγημα Ἀρ. Π. Κουρτίδου.
ΤΟ ΛΟΓΙΚΟΝ ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τὸν Ἀύγουστον τοῦ προσεχοῦς ἔτους συμπληροῦται εἰκοσιπενταετία ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου, τοῦ τοσοῦτον ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐργασθέντος μέχρι τοῦδε. Τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα αὐτοῦ ἀπεφάσισε νὰ πανηγυρίσῃ μεγαλοπρεπῶς ὁ Σύλλογος δι' ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου, ὅπερ θὰ ποιήσῃ ἑναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τῇ 16 Αὐγούστου καὶ θὰ περτωθῇ ταύτας τῇ 26 Αὐγούστου 1886. Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου ὠρίσθη αὐτὸς ὁ σκοπὸς τοῦ Συλλόγου, ἥτοι ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ διάδοσις τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν κατὰ τὸ ἡμέτερον ἔθνος: α) δι' ἀνακοινώσεως πραγματειῶν ἀναφερομένων μὲν εἰς τὴν πρόοδον τῶν φιλολογικῶν, εκπαιδευτικῶν, φυσιογνωστικῶν, ἠθικοκοινωνικῶν καὶ λοιπῶν ἐπιστημῶν, ἔχουσιν δὲ σχέσιν πρὸς τὰ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ β) διὰ χρηματικῶν προσφορῶν ὑπὲρ τῆς προόδου κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τῶν γραμμάτων καὶ ἐπιστημῶν. Μέλη τοῦ συνεδρίου ἔσονται α) ὅσοι τῶν ἡμετέρων καὶ ἀλλοδαπῶν λογίων προσκληθέντες θὰ δεχθῶσι τὴν πρόσκλησιν· β) Οἱ ἀντιπρόσωποι ἐπιστημονικῶν συλλόγων· γ) Ὅσοι χορηγήσωσι χρηματικὰς δωρεὰς ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τοῦ συλλόγου· δ) Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπίτιμοι ἐταῖροι τοῦ Συλλόγου καὶ ὅσοι τῶν λοιπῶν δηλωσῶσιν ὅτι θὰ ἀναγνώσωσι πραγματείας τινὰς, σχέσιν ἔχουσιν πρὸς τὰ ἔργα τοῦ συνεδρίου. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Συνεδρίου θὰ ἐκδῶσιν ὁ Σύλλογος ἐν ἰδίῳ τεύχει καὶ θὰ διαλέγῃ εἰς τὰ μέλη τὴν ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας συλλεγεῖσάν καὶ μὴ μὲν ἐκδοθεῖσιν γλωσσικὴν ὕλην τοῦ Ζωγραφείου διαγνησματος, ἥτοι λέξεις καὶ φράσεις διατηρουμένας ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ, κύρια ὀνόματα, δημοτικὰ ἄσματα, παροιμίας, αἰνίγματα καὶ λογοπαίγνια, παραμύθια, περιγραφὰς παιδιῶν, εὐχὰς κλπ. πρὸς δὲ θὰ ἐκδῶσιν ἐν ἰδίῳ τεύχει τὰς ὑπαρχούσας ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτοῦ ἐπιγραφὰς καὶ τοπογραφικὰς μελέτας.

Ἡ πρὸς διοργάνωσιν τοῦ συνεδρίου ἐπιτροπὴ συντάξαι καὶ προσωρινὸν πρόγραμμα τῶν θεμάτων, ἅτινα θὰ πραγματευθῇ τὸ συνέδριον, διακρινόμενα εἰς θέματα διὰ τὰς γενικάς συνεδριάσεις καὶ εἰς θέματα διὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος, τοῦ ἀρχαιολογικοῦ, τοῦ εκπαιδευτικοῦ, τοῦ ἠθικοκοινωνικοῦ, καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ τμήματος. Τὰ μέλη ὅμως τοῦ Συνεδρίου δύνανται νὰ πραγματευθῶσι καὶ ἄλλα θέματα, ὅσα ἤθελον κρίνῃ οἰκείωτερα ταῖς ἰδίαις μελέταις, τὸ δὲ ὁριστικὸν πρόγραμμα τῶν θεμάτων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀναλαθόντων μελῶν νὰ πραγματευθῶσι θέμα τι ἢ ἀποστειλάντων πραγματείας τινὰ ἐκδοθήσεται κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1886.

Ἡ βερολίνα ἐφημερίς «Tageblatt» ἐν τῷ εἰκονογραφικῷ παραρτήματι τῆς 13 ἑβδομάδος δημοσιεύει ὑπὸ τὸν τίτλον *Eidyllion* ἐκ τῆς Νέας Ἑλλάδος ἄβρρον ἀναφερόμενον εἰς τὴν νεαρὰν ἡμῶν φιλολογίαν, ἣν

συνιστᾷ εἰς τὴν μελέτην τῶν Γερμανῶν, ὡς μὴ ἀναξίαν προσσχῆς. Ὡς συμπέρασμα δὲ παραλαβούσα ἐκ τῆς γερμανικῆς μεταφράσεως τοῦ κ. Α. Βήλιτς παρατίθωσι: ὁλόκληρον τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον *Eidyllion* διηγημάτων, τὸ περιλαμβανόμενον ἐν ταῖς Ἀγροτικαῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ κ. Γ. Δροσίνης. Τὸ ἀξιοσημείωτον εἶνε τοῦτο ἰδίως, ὅτι ἡ *Tageblatt* δὲν εἶνε φύλλον τῶν φιλολόγων καὶ λογίων, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐφημερίς κυκλοφοροῦσα παρὰ τῷ λαῷ, καὶ εἶν' εὐχάριστον καὶ ἐναρρυντικὸν ὅτι μικρὰ προτόντα τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας κρίνονται πρόσφορα ἵνα δοθῶσιν καὶ εἰς τὸ τόσα ἀνχνώσματα ἔχον γερμανικὸν κοινόν.

Τῇ 4/16 ἑβδόμῃ ἐωρτάσθη ἐν τῷ παρὰ τὴν Δρέσδην Βλαβερίτς ἡ ἐκατονταετηρίς ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Σχίλλερ διήλθε τὸν Ἑλβον μετὰ τοῦ Κέρνερ, τοῦ πατρὸς τοῦ γνωστοῦ ποιητοῦ, ἐρχόμενος ἐκ τοῦ ἀπέναντι χωρίου Λόσβιτς. Ἡ ἐορτὴ ἐπρόκειτο νὰ γείνῃ τῇ 12 ἑβδόμῃ, ἥτις ἦν ἡ ἐπέτειος, ἀλλ' ἀνεβλήθη ἐνεκεν ἐκτάκτου κακοκαιρίας. Ἐωρτάσθη δὲ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· τεσσαράκοντα ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐνδεδυμένοι ἐγχώρια ἐνδύματα τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ μουσικῶν ἐν στολῇ τῶν χρόνων ἐκείνων, προσήλθον καὶ παρετάχθησαν παρὰ τὴν ὄχθην, ἐν μέσῳ ἡχηροτάτων κωδωνοκρουσῶν καὶ πυροβολισμῶν συνεχῶν. Μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς ἀπέναντι ὄχθης πυροβόλον ἀκάτια σημαίστολιστα καὶ ἀνθοστεφῇ. Ἐν τῷ πρώτῳ ἀκατίῳ ἔστατο ὁ Σχίλλερ παρὰ τὴν πύρραν στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ Κέρνερ καὶ φιλικῶς χαιρετίζων τοὺς ἀναμένοντας ἅμα καὶ τὸ χειροκροτοῦν πλῆθος τῶν τρισχίλιων θεατῶν. Ἡ ὁμοιότης τῆς μορφῆς τοῦ ὑποκρινόμενου πρὸς τὴν τοῦ ἀθανάτου ποιητοῦ ἦν ἀληθῶς ἐκπληκτικὴ τόσον, ὥστ' ἐρρίγει τις πρὸς στιγμὴν ἅμα τῇ πρώτῃ θεᾷ.

Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἀκατίου καὶ τῶν ἐπομένων ἦσαν δέσποιναι καὶ κύριοι, πάντες κατὰ τὸν συρμόν τῆς ἐποχῆς ἐνδεδυμένοι, καὶ οἱ λεμβούχοι δ' αὐτοὶ ἦσαν ὅμοιοι πρὸς τοὺς λεμβούχους τοῦ 1785. Ἡ συνοδία ἀποδοχθεῖσα ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν παρήλασε διὰ τοῦ πλῆθους ἡγουμένης τῆς μουσικῆς, ἥτις ἀνέκρουεν ἐμβατήρια ἐπὶ στίχων τοῦ Κέρνερ ἡρμωσμένα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Κήπον τοῦ Σχίλλερ, ἐνθα ἦτο ἡ συνέχευσις τῆς ἐορτῆς, μέχρι νυκτὸς πασαταθείσης διὰ συναυλίας καὶ ἀπαγγελίας στίχων καὶ φωταψιῶν καὶ πυροτεχνημάτων.

Διὰν ἀξιοπερίεργον βιβλίον ἐδημοσίευσεν ἐν Πηριόισι περὶ τῆς γελοιογραφίας ἐν Γερμανίᾳ. Ὁ συγγραφεὺς αὐτοῦ Grand-Carteret εἶνε γνωστὸς ὡς ἐγκύβας εἰδικὸς περὶ τὴν μελέτην τοῦ εἵδους τοῦτον τῆς τέχνης, καὶ συγγραφεὺς περὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γελοιογραφίας παρὰ πάσαις σχεδὸν ταῖς χώραις τῆς Εὐρώπης, πρὸς δὲ καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Κατὰ τὸν συγγραφεὰ ἡ γερμανικὴ γελοιογραφία ἀρχὴν ἔχει τὰς ἀλλοκότους ἐπὶ τῶν ναῶν γλυφὰς, διὰ τὸν ὅποιον πολλὰκις δριμύνης ἐαυτορίζοντο τὰ ἔθνη τῶν κληρικῶν. Ἡ ἐπανάστασις πᾶσιν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς στρατιωτικῆς γελοιογραφίας καὶ τὸ συνέδριον τῆς Βιέννης εἰς τὴν τῆς πολιτικῆς. Κατὰ τὸ 1845 ἀνεφάνησαν ἐν Μονάχῳ τὰ *Fliegende Blätter*. φύλλον, τὸ ὅποιον σατυρίζον, ἐκτὸς τοῦ κύκλου τῆς πολιτικῆς, τὰ παρ' ἀνθρώποις γελοῦ καὶ τὰς ἐθνικὰς ἀδυναμίας τῆς Γερμανίας, ἔσχε μεγάλαν ἐπιτυχίαν καὶ χάρει σήμερον εὐρεῖαν δημοτικότητα. Τρία δὲ κέντρα ἡ σχολαὶ γελοιογραφικαί, ἡ τοῦ Βερολίνου, τοῦ Μονάχου, καὶ τῆς Βιέννης διακρίνονται ἐν Γερμανίᾳ. Πατὴρ τῆς πολιτικῆς γελοιογραφίας εἶνε τὸ Βερολίον. Το *Kixirikix* τῆς Βιέννης ἐκδίδεται εἰς βίρος τοῦ Βίσμάρκ καὶ τῆς Πρωσίας, δ.τι δὲν τῷ ἐπιτρέπεται νὰ πράξῃ κατὰ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Αὐστρίας. Ἀρχηγὸς τῶν ἐν Μονάχῳ γελοιογράφων εἶνε ὁ περίφημος Busch, τὸν ὅποιον ἀπηθανάτισεν ἡ ἱστορία τοῦ Ἀγίου Ἀρτουρίου τῆς Παδοῦσης.

Ἐν Ῥώμῃ ἐδιόχθη πρό τινας τὸ γινώσκον καὶ παρ' ἡμῶν δρᾶμα τοῦ Παρχάκου Κοπέτ *Σεβήρος Τορέλλο*, κατὰ μεταφράσιν ἰταλικὴν ἑμμετρον. Τὸ δρᾶμα ἐγένετο λίαν εὐνοικῶς ἀποδεκτὸν ὑπὸ τοῦ ἰταλικοῦ κοινοῦ· οἱ στίχοι τῆς